

Тож слід зазначити, що вища медична освіта, яка є важливою складовою реформування галузі охорони здоров'я, повинна спрямовувати свої зусилля на забезпечення високоякісного навчання здобувачів освіти із наближенням їх рівня знань до міжнародних стандартів, оскільки від рівня підготовки майбутніх лікарів залежить якість надання медичної допомоги населенню України.

Боскіна М.Г., Пелипенко О.В.

Полтавський державний медичний університет, м.Полтава

МОРФОЛОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ СИНОВІЇТУ КОЛІННОГО СУГЛОБУ В ЕКСПЕРИМЕНТІ ТА КЛІНЦІ

Поліфункціональність синовіальної оболонки, яка є своєрідною сигнальною системою реакції суглобів на вплив патологічних агентів різної етіології визнана в багатьох дослідженнях. Синовіт є практично невід'ємним компонентом локальних та генералізованих процесів патологічних процесів організму. Тим не менш, питання тканинної відповіді на вплив різних етіологічних чинників та ролі окремих компонентів синовіальної оболонки в механізмах репарації є досить дискутабельним. Особливої актуальності дана проблема набуває з появою сучасних фармацевтичних засобів, визначеної патогенетичної спрямованості.

Метою даного дослідження було визначення відмінностей морфологічних змін матеріалу синовіальної оболонки отриманого при проведенні експериментального дослідження та під час оперативних втручань.

Матеріал та методи дослідження. Матеріалом експериментальної групи були 40 білих шурів лінії «Вістар» віком 12 тижнів з масою 130-150 г з карагінан-індукованим артритом колінних суглобів, який відтворювався відповідно діючим міжнародним етичним нормам.

Матеріалом клінічної групи були 10 пацієнтів, яким виконувалось артроскопічне втручання з приводу патології колінного суглобу, що супроводжувалось ознаками синовіїту. Переважним критерієм показань до оперативного втручання була наявність травми в анамнезі. Матеріал для гістологічного дослідження брався у місцях візуально визначеного запального процесу за допомогою біопсійного інструменту.

Гістологічні препарати обох груп дослідження готувались за загальними методиками з фарбуванням гематоксилін-еозином та за Ван Гізоном.

Результати дослідження. В експериментальній групі порушення морфологічної будови синовіальної оболонки чітко спостерігалась етапність появи патологічних змін:

1-3 доба – дезорганізація колагенових волокон, набряк ворсин з відповідним потовщенням, особливо апікальних відділів. В покривному шарі виявляються осередки некрозу синовіоцитів. 5 доба – проліферація епітелію

синовіальної оболонки, фрагментація покривного шару синовіоцитів. Морфологічна картина 10-ої доби експерименту характеризувалась дифузною лімфоцитарною інфільтрацією, яка свідчила про виражену гостроту запального процесу. На 14 добу покривний шар місцями стоншений чи відсутній. Через 3 тижні в морфологічній картині зберігається гіперплазія апікальних відділів ворсин, інфільтрація лейкоцитами, дезорганізація сполучної тканини, окремі судинні порушення.

Морфологічні зміни синовіальної оболонки клінічної групи різнилися в залежності від основного діагнозу, терміну захворювання та наявності супутніх захворювань. Схожими в усіх випадках були певні зміни (гіперплазія ворсин, лімфоцитарна інфільтрація, порушення мікроциркуляції).

Картина морфологічних змін синовіальної оболонки при експериментальному неспецифічному артриті була найбільш наближена до морфологічної картини пацієнтів із свіжими травматичними пошкодженнями без супутньої патології.

Висновки. Морфологічне дослідження синовітів різної етіології має велике значення при плануванні оперативних втручань та розробці методик лікування артропатій запального генезу. Експериментальне дослідження дозволяє відстежити етапність морфологічних змін синовіальної оболонки.

Волошина О.В., Шепітько В.І., Пелипенко Л.В.
Полтавський державний медичний університет, м.Полтава

ЗМІНИ СТРУКТУРНИХ КОМПОНЕНТІВ ПЕЧІНКОВОЇ ЧАСТОЧКИ ЩУРІВ В УМОВАХ АСЕПТИЧНОГО ЗАПАЛЕННЯ ОЧЕРЕВЕНИ

Гепатоцити є основними клітинними складовими печінки, функціональна активність яких проявляється участю в обміні речовин: білковому, вуглеводному, ліпідному, а також вітамінів та мікроелементів. Необхідним було встановити, які структурні зміни гепатоцитів викликає асептичне запалення очеревини, з метою розробки способів їх корекції.

Матеріали та методи дослідження. Об'єктом дослідження були гістологічні препарати печінки двох груп щурів, перша група – інтактні тварини (5), друга – зі змодельованим гострим експериментальним запаленням очеревини (ГЕАЗО) (45). Тварин виводили з експерименту в наступні терміни: на 1, 2, 3, 5, 7, 10, 14, 21 та 30-ту доби.

Результати дослідження. При експериментальному дослідженні було встановлено, що реакція компонентів часточки печінки на ГЕАЗО виявлялась вже на 1-2 доби (реактивна фаза). Балкова структура печінкової часточки була збережена. Центральні вени розширені та повнокровні, з великою кількістю еритроцитів, тоді як просвіти синусоїдів нерівномірно просвітлювались і були вільними від еритроцитів. Спостерігався набряк просторів Діссе. Внутрішньоклітинна структура більшості гепатоцитів мала наступний вигляд: ядра різної форми (овальні, полігональні) та інтенсивного забарвлення, деякі з них були з ознаками пікнозу або каріолізісу, в